

Bet. o. lovf. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

erhvervsarbejde alene samt et maksimalt beløb, der kan indtjenes, lettes mulighederne for kontrol således betydeligt gennem skatteopførelsen.

Med den nuværende dagpengesats, som er gældende fra 1. oktober 1981, vil det beløb, der maksimalt kan indtjenes ved erhvervsarbejde, være 18.240 kr. svarende til en gennemsnitlig timeløn på 45,60 kr.

Med de sats, som ifølge arbejdsministeriet antages at være gældende fra 1. april 1982, vil det maksimale beløb være 18.900 kr. svarende til en gennemsnitlig timeløn på 47,25 kr.

Til nr. 2 og 6

Ændringsforslagene betyder, at 60 pct.-satsen fjernes i efterlønsordningen. Denne sats har betydning, at efterlønsmodtageren på denne sats har mindre til rådighed for sig selv og sin ægtefælle, end hvis vedkommende havde ladet sig førtidspensionere. Ændringsforslagene svarer i øvrigt stort set til det lovforslag (nr. L 72), som SF har fremsat om ophævelse af 60 pct.-satsen, men med den forskel, at mindretallet kan gå med til, at medlemmerne skal betale forøgelsen op til 70 pct. som i arbejdsministerens ændringsforslag og arbejdsgiverne resten.

Til nr. 3

Også m.h.t. efterlønsatserne er der brug for en administrativ forenkling. I administrationsdepartementets rapport (jfr. ovenfor) nævnes, at der er en del vanskeligheder forbundet med beregningsspørgsmål i efterløns-sager, og forslaget udspringer af et ønske om at lette administrationen af efterlønsordningen ved at indføre en fællessats på 70 pct.

Ifølge arbejdsministerens skriftlige besvarelse af spm. 2 til L 52 vil en provenuneutral fællessats ligge på 74 pct.

Imidlertid vil det for flere efterlønsmodtagere, der er på 80 pct.-satsen i dag, være en fordel at skifte til det nye system, og derfor er valgt en fællessats på 70 pct. for at imødegå den ekstraudgift, som muligheden for skift for de nuværende efterlønsmodtagere vil medføre.

Ifølge svar fra arbejdsministeren på spm. 5 og 6 til L 52 vil de økonomiske konsekvenser af at erstatte 60 og 80 pct.-satserne af en fæl-

lessats på 70 pct. medføre en besparelse p.g.a., at det er et forholdsvis ringe antal efterlønsmodtagere, der har den laveste sats.

På længere sigt vil ændringen være økonomisk neutral, såfremt der er en jævn tilgang til efterlønsordningen.

M.h.t. de økonomiske konsekvenser af valgfriheden for personer, der allerede er inde i efterlønsordningen, fremgår det af ministerens besvarelse, at omfanget af disse udgifter ikke kan beregnes, da den foreliggende statistik ikke er detaljeret nok til at bestemme, hvor mange efterlønsmodtagere der vil have fordel af at overgå til en ordning efter ændringsforslagets regler. En eventuel merudgift som følge af denne valgfrihed vil derfor også blive modvirket af indførelsen af fællessatsen på 70 pct.

Endelig skal begrundelsen for ændringsforslaget også søges i, at man efter indførelsen af reglerne for efterløn har konstateret, at nogle af de efterlønsmodtagere, der overgår til efterlønnens laveste sats på 60 pct. af højeste dagpenge, bliver økonomisk ringere stillet, end hvis de i stedet kunne overgå til førtidig folkepension og samtidig modtage diverse tillæg som f.eks. ægteskabstillæg, boligydelse m.v.

Såfremt ændringsforslaget vedtages, vil der til 3. behandling blive stillet eventuelle konsekvensændringsforslag.

Til nr. 4 og 5

Efter indførelsen pr. 1. januar 1979 af efterlønsordningen har det vist sig, at nogle af de efterlønsmodtagere, som overgår til efterlønnens laveste sats (60 pct. af højeste dagpenge), bliver dårligere stillet, end hvis de i stedet kunne overgå til førtidig folkepension.

Denne situation finder regeringen uholdbar, og man lægger herved blandt andet vægt på, at det i sin tid var en klar forudsætning ved indførelsen af efterlønsordningen, at efterløn skulle være en glidende overgang til folkepension. Det foreslås derfor, at efterlønnens laveste sats forhøjes fra 60 pct. til 70 pct. af højeste dagpenge.

En gennemførelse af lovforslaget med virkning fra 1. april 1982 forventes at medføre en merudgift på ca. 40 mill. kr. i 1982, ca. 105 mill. kr. i 1983 og ca. 210 mill. kr. i 1984 baseret på et forventet antal efterlønsmodtagere på henholdsvis 5.000, 11.000 og 22.000.